

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/20/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

lūcībā A.898(21) aicināja valstis mudināt kuģu īpašniekus pienācīgi apdrošināties.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Viens no galvenajiem Kopienas jūras transporta politikas elementiem ir tirdzniecības flotes kvalitātes uzlabošana, vairojot visu uzņēmēju atbildību.
- (2) Preventīvi pasākumi jau pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/35/EK (2005. gada 7. septembris) par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem ⁽⁴⁾.
- (3) Dalībvalstis 2008. gada 9. oktobrī pieņēma deklarāciju, kurā vienprātīgi atzina, ka ir ļoti svarīgi, lai visas dalībvalstis piemērotu 1996. gada Protokolu 1976. gada Konvencijai par atbildības ierobežošanu attiecībā uz jūras prasībām.
- (4) Pienākumam apdrošināties būtu jānodrošina cietušo labāka aizsardzība. Tāpat tas palīdzētu aizliegt zemāka standarta kuģus un nodrošināt konkurenci starp uzņēmējiem. Turklāt Starptautiskā Jūrniecības organizācija Rezo-

(5) Būtu jālabo neatbilstība šīs direktīvas noteikumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli (pārstrādāta versija) ⁽⁵⁾ jau ir paredzēta kuģu aizturēšana gadījumā, ja uz kuģa nav vajadzīgo sertifikātu. Tomēr būtu jāparedz iespēja izraidīt kuģi no ostas, ja tam nav apdrošināšanas sertifikāta. Izraidīšanas noteikumiem būtu jāļauj situāciju risināt savlaicīgi.

(6) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, piemērotu pasākumu ieviešanu un īstenošanu jūras transporta politikas jomā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka to mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu paredz noteikumus, kas piemērojami dažiem kuģu īpašnieku pienākumu aspektiem attiecībā uz to apdrošināšanu pret jūras prasībām.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro kuģiem, kuru bruto tonnāža ir 300 tonnas vai lielāka.

2. Šo direktīvu nepiemēro kara kuģiem, kara palīguģiem un citiem valstij piederošiem vai valsts lietotiem kuģiem, ko izmanto nekomerciāliem sabiedriskiem mērķiem.

3. Šī direktīva neskar režīmus, kas izveidoti ar instrumentiem, kuri ir spēkā attiecīgajās dalībvalstīs un minēti šīs direktīvas pielikumā.

⁽¹⁾ OV C 318, 23.12.2006., 195. lpp.

⁽²⁾ OV C 229, 22.9.2006., 38. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 29. marta Atzinums (OV C 27 E, 31.1.2008., 166. lpp.), Padomes 2008. gada 9. decembra Kopējā nostāja (OV C 330 E, 30.12.2008., 7. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ OV L 255, 30.9.2005., 11. lpp.

⁽⁵⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 57. lappusi.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "kuģa īpašnieks" ir jūras kuģa reģistrēts īpašnieks vai cita persona, piemēram, berbouta kuģa fraktētājs, kas ir atbildīgs par kuģa darbību;
- b) "apdrošināšana" ir apdrošināšana ar atskaitāmo daļu vai bez tās un ietver, piemēram, tāda veida garantijas apdrošināšanu, kādu pašreiz nodrošina P&I klubu starptautiskās grupas locekļi, un citus iedarbīgus apdrošināšanas veidus (ietverot apliecinātu pašapdrošināšanu), kā arī finansiālo nodrošinājumu ar līdzīgiem seguma noteikumiem;
- c) "1996. gada konvencija" ir Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) pieņemtās 1976. gada Konvencijas par atbildības ierobežošanu attiecībā uz jūras prasībām, kā tā grozīta ar 1996. gada Protokolu, konsolidēts teksts.

4. pants

Apdrošināšana pret jūras prasībām

1. Katra dalībvalsts prasa, lai ar šīs dalībvalsts karogu kuģojošo kuģu īpašnieki šādus kuģus būtu apdrošinājuši.
2. Katra dalībvalsts prasa, lai ar kādas citas valsts karogu kuģojošo kuģu īpašnieki šādus kuģus būtu apdrošinājuši, kad šādi kuģi iebrauc attiecīgās dalībvalsts jurisdikcijā esošā ostā. Tas neliedz dalībvalstīm saskaņā ar starptautiskajām tiesībām prasīt minētā pienākuma izpildi, ja šādi kuģi ir to teritoriālajos ūdeņos.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētā apdrošināšana attiecas uz jūras prasībām, uz ko attiecas ar 1996. gada konvenciju noteiktie ierobežojumi. Apdrošināšanas summa katram kuģim katrā nelaimes gadījumā ir vienāda ar attiecīgo atbildības ierobežojuma maksimālo summu, kā noteikts 1996. gada konvencijā.

5. pants

Inspekcijas, atbilstība, izraidīšana no ostām un atteikums iebraukt ostās

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka kuģa inspekcija ostā, kas ir tās jurisdikcijā saskaņā ar Direktīvu 2009/16/EK pārbauda, vai uz kuģa ir šīs direktīvas 6. pantā minētais sertifikāts.

2. Ja uz kuģa nav 6. pantā minētā sertifikāta, un neskarot Direktīvā 2009/16/EK paredzēto kuģa aizturēšanu drošības jautājumu dēļ, kompetentā iestāde kuģim var izdot izraidīšanas rīkojumu, par to paziņojot Komisijai, pārējām dalībvalstīm un attiecīgajai karoga valstij. Šāda izraidīšanas rīkojuma izdošanas rezultātā visas dalībvalstis šim kuģim atsaka iebraukšanu visās savās ostās, līdz kuģa īpašnieks ir uzrādījis 6. pantā minēto sertifikātu.

6. pants

Apdrošināšanas sertifikāti

1. Šīs direktīvas 4. pantā minētās apdrošināšanas esamību pierāda ar vienu vai vairākiem sertifikātiem, kurus izdevis apdrošinātājs un kuri atrodas uz kuģa.

2. Apdrošinātāja izsniegtajos sertifikātos iekļauj šādu informāciju:

- a) kuģa nosaukums, SJO numurs un reģistrācijas osta;
- b) īpašnieka nosaukums un galvenā uzņēmējdarbības vieta;
- c) apdrošinājuma veids un ilgums;
- d) apdrošinātāja nosaukums, galvenā mītnesvieta un, attiecīgā gadījumā, apdrošināšanas izsniegšanas vieta.

3. Ja sertifikātā netiek izmantota ne angļu, ne franču, ne spāņu valoda, dokumentā iekļauj tulkojumu kādā no šīm valodām.

7. pants

Sankcijas

Atbilstīgi 4. panta 1. punktam dalībvalstis nosaka sankciju sistēmu par to attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

8. pants

Ziņojumi

Reizi trīs gados – un pirmoreiz līdz 2015. gada 1. janvārim – Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

9. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2012. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

11. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. NEČAS

PIELIKUMS

- 1992. gada Starptautiskā konvencija par civiltiesisko atbildību par naftas piesārņojuma izraisītiem postījumiem.
 - 1996. gada Starptautiskā konvencija par atbildību un kaitējuma kompensāciju saistībā ar bīstamu un kaitīgu vielu pārvadāšanu pa jūru (HNS konvencija).
 - 2001. gada Starptautiskā konvencija par civilo atbildību par bunkera degvielas piesārņojuma radīto kaitējumu (BUNKER).
 - 2007. gada Starptautiskā Nairobi konvencija par vraku aizvākšanu (Vraku aizvākšanas konvencija).
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 392/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras.
-